

1
MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

Agencia Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală a Finanțelor
Publice a Județului Iași

Str. Anastasie Panu nr.26, Iasi
Tel : +0232 213332
Fax :+0232 219899
e-mail : admin.isisjudx01.is@mfinante.ro

DECIZIA NR.DGc 145/26.01.2012
privind soluționarea contestației formulate de
CABINET DE AVOCAT – X
înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași
sub nr. ....

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, a fost sesizată de Activitatea de Inspecție Fiscală Iași – Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice, prin adresa nr. ... din data de 30.12.2011, înregistrată la instituția noastră sub nr. ...din data de 30.12.2011, cu privire la contestația formulată de **CABINET DE AVOCAT – X**, cu sediul în municipiul Iași, str. ..., parter, jud. Iași, cod de identificare fiscală .....

Contestația este formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. .../....2011, emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr. .../....2011 de către Activitatea de Inspecție Fiscală Iași – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice.

Suma contestată este în valoare totală de **Y lei** și reprezintă:

- Y lei - taxa pe valoarea adăugată;
- Y lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Contestația este semnată de către doamna avocat Bădeliță Camelia și poartă ștampila cabinetului de avocat în original.

Contestația a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere faptul că decizia contestată a fost comunicată în data de **18.11.2011**, prin remitere sub semnătură, potrivit adresei nr. .../....2011, contestația fiind depusă în data de **19.12.2011**, la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, unde a fost înregistrată sub nr. ....

Contestația este însoțită de Referatul nr. ... din data de 30.12.2011 privind propunerea de soluționare a contestației, semnat de

conducătorul organului care a încheiat actul atacat, respectiv Activitatea de Inspecție Fiscală Iași – Serviciul de Inspecție Fiscală Persoane Fizice din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin care propune respingerea contestației, ca fiind fără temeii legal.

Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, constatând că sunt îndeplinite dispozițiile art. 205, art. 206, art. 207 alin. (1) și art. 209 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este investită să se pronunțe asupra contestației.

I. CABINET DE AVOCAT – X, prin adresa înregistrată la Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași sub nr. ... din data de 19.12.2011 și la Activitatea de Inspecție Fiscală Iași sub nr. ... din data de 21.12.2011, formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare nr. .../....2011 și împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. .../....2011, comunicate în data de 18.11.2011, prin care i s-au stabilit obligații de plată reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de Y lei și accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de Y lei.

Contestatoarea consideră că decizia contestată este lipsită de legalitate și solicită anularea în totalitate a acesteia precum și anularea parțială a raportului de inspecție fiscală în ceea ce privește stabilirea calității de plătitor de TVA.

Petenta precizează faptul că constatările organelor de inspecție fiscală în ceea ce privește determinarea cifrei de afaceri pentru anul 2007 sunt eronate, întrucât au fost stabilite cu aplicarea eronată a legii, respectiv a art. 152 din Codul fiscal, cu aplicabilitate în anul 2011 și nu cu prevederile aceluiași articol, cu aplicabilitate în anul 2007.

În anul 2007, pentru stabilirea plafonului de scutire pentru plata TVA, din totalul încasărilor, se extrage taxa pe valoarea adăugată, iar suma rămasă se compară cu plafonul de 119.000 lei stabilit pentru determinarea calității de plătitor/neplătitor de TVA, iar potrivit art. 152 din Codul fiscal, întreprinderile mici care aplică regimul special de scutire a taxei pe valoarea adăugată la atingerea plafonului de 35.000 euro, calculat la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării, respectiv 3,3817 lei/euro, au obligația să se înregistreze potrivit art. 153 alin (1) lit. b) din Codul fiscal.

Dacă totalul încasărilor calculate în anul 2007, motivează petenta, ar fi suma reținută în raportul de inspecție fiscală, în speță suma de A lei, cifra de afaceri realizată pentru determinarea calității de plătitor de TVA ar fi de B lei (A – C lei ce reprezintă 19% TVA), plafon inferior celui de 119.000 lei stabilit de lege.

Contestatoarea anexează la contestație extrase din SIT –ul ANAF, în care motivează că se explicitează, la solicitarea contribuabililor, modul de determinare a cifrei de afaceri în anul 2007, comparativ cu 2008, în scopul stabilirii calității de plătitor/neplătitor de TVA.

CABINET DE AVOCAT – X face mențiunea că cifra de afaceri stabilită de organele de control este eronată, în sensul că au fost luate în

calculul sume care nu reprezintă venituri pentru cabinetul de avocat, respectiv suma de A lei primită la data de 21.03.2007, de la S.C. K, prin virament bancar și suma de A lei primită cu factura nr. ....2007 și chitanța nr. ....2007 de la Cabinet de avocat A, sumă ce reprezintă contravaloare utilități consumate în sediul profesional din str. ..., sediu exploatat la acea dată în comun.

Petenta precizează faptul că în anul 2007, conform contractului de asociere ca și cabinete grupate, utilitățile consumate pentru funcționarea sediului profesional au fost suportate de asociați în cote egale, însă pentru că doar ea avea contracte încheiate cu furnizorii de utilități, achita integral costurile, iar pentru recuperarea cotei de ½ a emis în luna decembrie 2007 factură și chitanță pentru suma de C lei, sumă ce nu reprezintă venit și care nu face parte din cifra de afaceri a cabinetului.

La data de 21.03.2007 a încasat de la S.C. M suma de F lei necesară întocmirii formalităților de majorare a capitalului social, pentru întocmirea formalităților au fost necesare sume de bani pentru plata taxelor de timbru, a taxelor aferente Registrului Comerțului, a taxelor notariale și cadastrale.

Contestatoarea face mențiunea că pentru a primi suma în cauză, cu titlu de avans de trezorerie, necesară suportării cheltuielilor, în numele și pentru S.C. M, a întocmit cu societatea, un contract separat de cel în baza căruia acordă asistența permanentă societății.

CABINET DE AVOCAT – X, precizează că din eroare, suma de A lei a fost consemnată în contract ca fiind onorariu, în realitate ea reprezintă cheltuieli, altele decât onorariul aferent prestației sale, singurele onorarii încasate de la S.C. M fiind cele lunare, în cuantum de H lei. Întrucât suma în cauză nu reprezintă onorariu, nu a facturat suma, ci a depus la societate decont de cheltuieli cu documentele justificative, pe care le anexează la contestație.

Contestatoarea concluzionează că calculul efectuat de organele de inspecție fiscală pentru stabilirea veniturilor ce compun cifra de afaceri, este majorat în mod eronat cu suma de V lei, ceea ce exclude stabilirea calității de plătitor de TVA.

Față de cele precizate, petenta solicită admiterea contestației, constatarea solicită admiterea contestației așa cum a fost formulată, constatarea faptului că nu a depășit niciodată plafonul de 119.000 lei în funcție de care devenea plătitoare de TVA, anularea deciziei și în parte a raportului de inspecție fiscală, precum și exonerarea de la plata sumelor stabilite cu titlu de taxă pe valoarea adăugată și a accesoriilor aferente.

II. Organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului Iași - Activitatea de Inspecție Fiscală – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice, în Raportul de inspecție fiscală nr. .../....2011, Cap.III - Constatări privind obligațiile fiscale, pct. 2 - Taxa pe valoarea adăugată, au consemnat faptul că în urma verificării efectuate asupra cifrei de afaceri, au constatat faptul că în luna decembrie 2007, **CABINET DE AVOCAT – X**, a depășit plafonul de 35.000 euro, însă nu a solicitat înscrierea ca plătitoare de taxă pe valoarea adăugată începând cu data de 01.02.2008, conform prevederilor art. 152 alin. (6) și

alin. (7) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Ca urmare, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. .../....2011, organele de inspecție fiscală, aplicând prevederile pct. 62 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, au stabilit, pentru perioada 01.02.2008 – 30.09.2011, o diferență de taxă pe valoarea adăugată în sumă de Y lei.

Totodată, pentru neplata la termen a diferenței de taxă pe valoarea adăugată au fost calculate dobânzi și penalități de întârziere în sumă totală de Z lei, în conformitate cu prevederile art 119, art. 120 și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Având în vedere constatările organelor de inspecție fiscală, motivațiile contestatoarei, documentele existente la dosarul cauzei, precum și prevederile actelor normative în vigoare se rețin următoarele:

1. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de Y lei, Direcția Generală a Finanțelor Publice a Județului Iași, prin Serviciul Soluționare Contestații, este investită să se pronunțe dacă legal, CABINET DE AVOCAT – X, datorează taxa pe valoarea adăugată, în condițiile în care a depășit plafonul de scutire de taxă pe valoarea adăugată, nu s-a înregistrat ca plătitoare de taxă, nu a colectat, nu a evidențiat și nu a virat la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată.

În fapt, așa cum rezultă din Raportul de inspecție fiscală nr. .../....2011, organele de inspecție fiscală au constatat că cifra de afaceri realizată de **CABINET DE AVOCAT – X**, la data de 31.12.2007, a fost de Y lei. Ca urmare, aceasta a depășit plafonul de scutire de taxă pe valoarea adăugată de 35.000 euro, în luna decembrie 2007, fără să solicite înregistrarea ca plătitoare de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, în conformitate cu prevederile art. 152 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Pentru nerespectarea acestor prevederi legale și ca urmare a faptului că contribuabilul verificat nu a evidențiat și nu a virat la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată aferentă încasărilor realizate după data depășirii plafonului de scutire, organele de inspecție fiscală, prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală pentru persoane fizice care desfășoară activități independente în mod individual și/sau într-o formă de asociere nr. .../....2011, au stabilit ca obligație de plată suma de Y lei, reprezentând taxa pe valoarea adăugată.

CABINET DE AVOCAT – X, formulează contestație prin care motivează, pe de o parte, faptul că nu a depășit niciodată plafonul de 119.000 lei în funcție de care devenea plătitoare de TVA, iar pe de altă parte, precizează că calculul efectuat de organele de inspecție fiscală

pentru stabilirea veniturilor ce compun cifra de afaceri a fost majorat eronat cu suma de Z lei.

În drept, în speță sunt aplicabile prevederile art. 152 alin. (1), alin. (2) și alin. (6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, aplicabile în anul 2007, care precizează că:

„(1) Persoana impozabilă stabilită în România, a cărei cifră de afaceri anuală, declarată sau realizată, este inferioară plafonului de 35.000 euro, al cărui echivalent în lei se stabilește la cursul de schimb comunicat de Banca Națională a României la data aderării și se rotunjește la următoarea mie poate solicita scutirea de taxă, numită în continuare regim special de scutire, pentru operațiunile prevăzute la art. 126 alin. (1), cu excepția livrărilor intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

(2) Cifra de afaceri care servește drept referință pentru aplicarea alin. (1) este constituită din valoarea totală, exclusiv taxa, a livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi desfășurate de o mică întreprindere, efectuate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, incluzând și operațiunile scutite cu drept de deducere și pe cele scutite fără drept de deducere, prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. a), b), e) și f), dacă acestea nu sunt accesorii activității principale, cu excepția următoarelor:

a) livrările de active fixe corporale sau necorporale, astfel cum sunt definite la art. 125 1 alin. (1) pct. 3, efectuate de persoana impozabilă;

b) livrările intracomunitare de mijloace de transport noi, scutite conform art. 143 alin. (2) lit. b).

[...]

(6) Persoana impozabilă care aplică regimul special de scutire și a cărei cifră de afaceri, prevăzută la alin. (2), este mai mare sau egală cu plafonul de scutire în decursul unui an calendaristic, trebuie să solicite înregistrarea în scopuri de TVA, conform art. 153, în termen de 10 zile de la data atingerii sau depășirii plafonului. Data atingerii sau depășirii plafonului se consideră a fi prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care plafonul a fost atins sau depășit. Regimul special de scutire se aplică până la data înregistrării în scopuri de TVA, conform art. 153. Dacă persoana impozabilă respectivă nu solicită sau solicită înregistrarea cu întârziere, organele fiscale competente au dreptul să stabilească obligații privind taxa de plată și accesorii aferente, de la data la care ar fi trebuit să fie înregistrat în scopuri de taxă, conform art. 153.”

La pct. 62 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr.571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr.44/2004, cu modificările și completările ulterioare, se precizează că:

„(1) Persoanele care aplică regimul special de scutire, conform art. 152 din Codul fiscal, au obligația să țină evidența livrărilor de bunuri și a prestărilor de servicii care ar fi taxabile dacă nu ar fi realizate de o mică întreprindere, cu ajutorul jurnalului pentru

vânzări, precum și evidența bunurilor și serviciilor taxabile achiziționate, cu ajutorul jurnalului pentru cumpărări.

(2) În sensul art. 152 alin. (6) din Codul fiscal, în cazul în care persoana impozabilă a atins sau a depășit plafonul de scutire și nu a solicitat înregistrarea conform art. 153 din Codul fiscal, în termenul prevăzut de lege, organele fiscale competente vor proceda după cum urmează:

a) în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele fiscale competente înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de TVA conform art. 153 din Codul fiscal, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi datorat-o dacă ar fi fost înregistrată normal în scopuri de taxă conform art. 153 din Codul fiscal, pe perioada cuprinsă între data la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă dacă ar fi solicitat în termenul prevăzut de lege înregistrarea și data identificării nerespectării prevederilor legale. Totodată organele de control vor înregistra din oficiu aceste persoane în scopuri de taxă conform art. 153 alin. (7) din Codul fiscal; [...]"

Astfel, potrivit prevederilor art. 152 alin. (6) redate mai sus, persoanele impozabile care aplică regimul special de scutire, adică sunt neplătitoare de TVA, și depășesc în cursul unui an plafonul de scutire de 35.000 euro au obligația legală să solicite înregistrarea ca plătitor de taxă pe valoarea adăugată în regim normal, în termen de 10 zile de la data depășirii plafonului, data depășirii fiind considerată prima zi a lunii calendaristice următoare celei în care a fost atins sau depășit plafonul de scutire.

Cifra de afaceri care servește drept referință pentru calculul acestui plafon de scutire este constituită din valoarea totală a bunurilor livrate de persoana impozabilă în cursul unui an calendaristic, incluzând și operațiuni scutite de TVA.

După depășirea plafonului de scutire, persoanele impozabile sunt obligate atât la înregistrarea ca plătitoare de taxă pe valoarea adăugată, cât și la ținerea evidenței operațiunilor impozabile astfel încât să se poată determina baza de impozitare și taxa pe valoarea adăugată colectată pentru serviciile prestate, precum și cea deductibilă aferentă achizițiilor.

Mai mult, în cazul în care nerespectarea prevederilor legale este identificată de organele fiscale competente înainte de înregistrarea persoanei impozabile în scopuri de taxă pe valoarea adăugată conform art.153 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, acestea vor solicita plata taxei pe care persoana impozabilă ar fi datorat-o dacă ar fi fost înregistrată în mod normal în scopuri de taxă, pe perioada cuprinsă între data de la care persoana respectivă ar fi fost înregistrată în scopuri de taxă și data identificării nerespectării prevederilor legale.

Se reține faptul că, **CABINET DE AVOCAT – X**, în calitate de persoană impozabilă, urmarea depășirii plafonului de scutire de taxă pe valoarea adăugată în luna **decembrie 2007**, când a realizat o cifră de

afaceri de **Y lei**, superioară plafonului de scutire de 35.000 euro, (a cărui curs de schimb, comunicat de Banca Națională a României la data aderării era de 3,3817 lei/euro) avea obligația să se înregistreze ca plătitoare de taxă pe valoarea adăugată începând cu data de **01.02.2008**, să colecteze și să achite taxa pe valoarea adăugată aferentă veniturilor realizate.

Deoarece nu a solicitat organelor teritoriale competente înregistrarea ca plătitoare de taxa pe valoarea adăugată, nu a evidențiat și nu a virat la bugetul de stat taxa pe valoarea adăugată aferentă prestațiilor efectuate, se reține că, legal, organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina contestatoarei obligația de plată reprezentând taxa pe valoarea adăugată în sumă de 80.029 lei, urmând a se respinge contestația, ca neîntemeiată, pentru acest capăt de cerere.

Referitor la procedura scăderii prezumtivului TVA din cifra de afaceri, se rețin următoarele:

Interpretarea petentei referitoare la faptul că potrivit prevederilor art. 152 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, pe care-l citează în cuprinsul contestației, „*În anul 2007, pentru stabilirea plafonului de scutire pentru plata TVA, din totalul încasărilor, se extrage taxa pe valoarea adăugată, și suma rămasă se compară cu plafonul de 119.000 lei stabilit pentru determinarea calității de plătitor/neplătitor de TVA*”, nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a contestației.

Aceasta deoarece la art. 152 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, este precizat modul în care se determină cifra de afaceri pentru persoanele impozabile prevăzute la art. 152 alin. (1), adică pentru acele persoane care sunt deja plătitoare de taxă pe valoarea adăugată și doresc să solicite scutirea de taxă, astfel că pentru a determina cifra de afaceri pe care o vor compara cu plafonul de scutire de 35.000 euro, acestea vor lua în calcul valoarea totală a livrărilor lor de bunuri și prestărilor de servicii „*exclusiv taxa*” pe care au colectat-o.

În ceea ce privește contribuabilii scutiți de TVA, așa cum este petenta, într-adevăr prevederile art. 152 alin. (6) fac trimitere la cifra de afaceri prevăzută la alin. (2) pentru compararea cu plafonul de scutire de 35.000 euro, însă nu se poate interpreta că din cifra de afaceri aceștia ar trebui să scadă taxa pe valoarea adăugată din valoarea totală a livrărilor lor de bunuri și prestărilor de servicii, deoarece această valoare nu cuprinde TVA, întrucât acești contribuabili nu au colectat taxa, fiind scutiți.

Ca urmare, organele de inspecție fiscală au procedat în mod corect și legal la determinarea cifrei de afaceri luând în calcul veniturile înregistrate din prestări servicii, sumă în care nu este inclusă taxa pe valoarea adăugată.

Totodată, din analiza documentelor existente la dosarul cauzei a rezultat că **CABINET DE AVOCAT – X**, nu a ținut evidența prestărilor de servicii efectuate, neutilizând Jurnalul pentru vânzări, ceea ce contravine prevederilor pct. 62 din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare, prevederi citate mai sus.

Cu privire la motivația petentei potrivit căreia: „*calculul efectuat de controlul fiscal pentru stabilirea veniturilor ce compun cifra de afaceri este eronat, cu suma de A lei, ceea ce exclude stabilirea calității de plătitor TVA*”, se reține faptul că:

a. Suma de B lei a fost încasată în data de 21.03.2007, prin virament bancar, ca urmare a Contractului de asistență juridică nr. 3 din data de 01.03.2007, încheiat cu S.C.M. din Iași, în care, la art. 2.1. se precizează: “**Onorariul se fixază la suma de B lei**”.

La art. 3.1. din contract se prevede: “*Cheltuielile care sînt necesare vor fi suportate de client în mod separat de onorariul datorat*”.

Ca urmare, în mod corect organele de inspecție fiscală au inclus suma de 5.000 lei în veniturile obținute, cu atât mai mult cu cât, potrivit fișei contului 704 – Venituri din lucrări executate și servicii prestate, editată la data de 28.10.2011 și depusă la dosarul cauzei, suma în cauză a fost inclusă în veniturile declarate și de **CABINET DE AVOCAT – X**.

Petenta motivează că suma în cauză reprezintă cheltuieli făcute pentru S.C. M și depune la dosarul cauzei un decont de cheltuieli aprobat de această societate pentru justificarea unui avans primit în sumă de 5.000 lei, însă organul de soluționare competent constată că cheltuielile justificate de petentă în sumă de C lei se încadrează la art. 3.1. din Contractul de asistență juridică nr. 3/01.03.2007, și reprezintă cheltuieli decontate separat de onorariul datorat.

b. Suma de F lei reprezintă contravaloare utilități refacturate Cabinetului de avocat – Z cu factura și chitanța nr. 1 din data de 31.12.2007, suma în cauză fiind înregistrată chiar de petentă pe venituri, așa cum rezultă din fișa contului 7588 – Alte venituri din exploatare, editată la data de 28.10.2011 și aflată la dosarul cauzei.

Deoarece, așa cum menționează și contestatoarea, în anul 2007 utilitățile consumate pentru funcționarea sediului din Iași, str. C.Negri nr. 6 bl. D1-2 parter au fost facturate de furnizori în întregime pe numele său, în calitate de titular de contract, iar ea le-a achitat în întregime și le-a înregistrat pe cheltuieli, în mod corect petenta a facturat suma de A lei Cabinetului de avocat – Z pentru recuperarea cotei de 1/2 din cheltuielile înregistrate.

Astfel, deoarece petenta a înregistrat pe cheltuieli și cota de 1/2 din facturile de utilități aferente avocatei cu care împărțea sediul, în mod corect a înregistrat pe venituri valoarea facturii emise către aceasta, astfel încât legal organele de inspecție fiscală au inclus această sumă în cifra de afaceri realizată de **CABINET DE AVOCAT – X** în anul 2007.

2. Referitor la dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă totală de Y lei aferente diferenței de taxă pe valoarea adăugată în ă de Y lei, se reține faptul că stabilirea de dobânzi și penalități de întârziere reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul și potrivit prevederilor art. 120 alin. (1) și alin. (7) și art. 120¹ alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

ART. 120

„(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

[...]

(7) Nivelul dobânzii este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

ART. 120¹

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale. ”

Având în vedere că nu se contestă modul de calcul a accesoriilor și ținând cont de faptul că s-a respins contestația pentru taxa pe valoarea adăugată de plată în sumă de 80.029 lei, rămânând ca obligație de plată în sarcina contestatoarei debitul respectiv, potrivit principiului de drept ”**accesoriul urmează principalul**”, urmează a se respinge contestația și pentru dobânzile și penalitățile de întârziere în sumă totală de 41.580 lei aferente debitului în sumă de 80.029 lei.

Pentru considerentele învederate și în temeiul art. 210 și art. 216 din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Directorul executiv al Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași,

DECIDE:

Art. 1 Respingerea contestației formulate de **CABINET DE AVOCAT – X**, ca neîntemeiată, pentru suma totală de **Y lei** ce reprezintă:

- Y lei - taxa pe valoarea adăugată;
- Y lei - dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

Art. 2 Serviciul secretariat administrativ va comunica prezenta decizie contestatoarei și Activității de Inspecție Fiscală din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a Județului Iași, spre a fi dusă la îndeplinire.

În conformitate cu prevederile art.210 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, decizia emisă ca urmare a soluționării contestației este definitivă în sistemul cailor administrative de atac.

Împotriva prezentei decizii, contestatoarea poate formula acțiune în contencios administrativ, în termen de 6 luni de la comunicare, la Tribunalul Iași.